

Zdeněk Mrkvička

Zdeněk Mrkvička se narodil 22. února 1930 v Čejeticích u Strakoníc. Tam také prožil své dětství. Jeho rodiče Marie a Zdeněk Mrkvičkovi vlastnili pár políček a hospodu, ve které se za druhé světové války ukrýval zraněný americký voják. Bylo to jeho první setkání se spojeneckým vojákem.

Do obecné školy chodil pan Mrkvička do Čjetic, ale do měšťanské školy už musel chodit pěšky do Štěkně u Strakoníc. Pan Mrkvička měl školu rád. Nejvíce ho bavila fyzika a chemie. Jeho největší průšvih byl, když se ulil ze školy, aby s kamarády šel hrát karty na nedaleký jez.

V dětství zkoušel několik sportů: basketbal, na který byl ale moc malý, lyžování, v Čejeticích ovšem nebyly kopce ani dost sněhu, fotbal, který mu maminka zakazovala. Hokej byl nakonec to pravé ořechové!

Studoval v Písku na střední průmyslové škole, poté studoval v Českých Budějovicích. Po celý život se věnoval práci se železem. Byl mistrem svého oboru, rychle a kvalitně skládal stělné zbraně ve strakonické zbrojovce. Dokonce si sestavil i vlastní motorku. Ve Strakonících se také setkal s generálem G. S. Pattonem. To byl jeho celoživotní zážitek, na který nikdy nezapomene. Knížky o něm velmi rád čte a tak trochu i sbírá. Na Američany má velice zajímavé vzpomínky. Když se posádka amerických vojáků ubytovala v jeho rodných Čejeticích, část z nich bydlela i u Mrkvičků doma. S úsměvem vzpomíná na konzervované potraviny, kterých měla americká posádka mraky.

Po studiích na průmyslové škole šel na vojnu do Červených Peček. Vojenskou základnu měli ve starém zámečku barona Hrubého. Byl v malé a veselé posádce, dobře jim vařili. Čas si krátili procházkami k nedalekému lesu. Vojenská služba panu Mrkvičkovi nevadila, ba naopak. Na vojně byl dva a půl roku, pak se vrátil domů. Tento výlet do Červených Peček byl jeho první a poslední pobyt mimo Jihočeský kraj.

Se svou budoucí manželkou Hanou se setkal na tancovačce v Drhovli. Vášeň pro tanec je oba dodnes neopustila. Pravidelně chodí tancovat do hospůdky v Dubí Hoře.

Když odmítl pracovat v JZD, tak mu v Čejeticích zabavili hospodu a pole. V roce 1959 přestěhoval s manželkou do Dubí Hory, aby mohl nadále pracovat ve zbrojovce ve Strakonících. Zbrojovce zůstal věrný celý svůj život.

Mrkvičkovi mají dvě děti - Hanku a Zdeňka, pět vnoučat a čtyři pravnoučata.

Panu Mrkvičkovi je dvaadevadesát let a stále je velice aktivní. V Dubí Hoře je váženým pamětníkem.

